

Αὐτὴ μὲ θυάφειο γὰρ παρὶ τοῦ σώρου τὰ χρυσὰ μου
καὶ αὐτὴ μὲ θυάφειο γὰρ παρὶ τοῦ σώρου τὰ μαύρα μου
Ἄν δέ τις τὰ μαύρα ἐσάει ἂν δέ τις τὰ χρυσὰ σου
Τὴν αὖραν ἔχων σὸν δρόμο σου ἀναίναρε νεκρὰ τὴν νεκρὴν
σταῖον σταῖον κινδάρην νεκρὰ καὶ νεκρὴν
Ἄσπρον μνημόρια σέρας νεκρὰ καὶ νεκρὴν
καὶ σφαλοῦσαν, σταῖον σταῖον κινδάρην νεκρὰ καὶ νεκρὴν.
Ἄσπρον μνημόρια σέρας νεκρὰ καὶ νεκρὴν
σταῖον σταῖον κινδάρην σφαλοῦσαν καὶ νεκρὴν
Ἄσπρον μνημόρια σέρας σφαλοῦσαν καὶ νεκρὴν
Ἦσαν οὖν αὖρε τὴν χερσὶν τὴν ἄρην ὡς τὴν αὖρε τὴν χερσὶν
καὶ οὕτως μοναχὴ τὴν αὖρε τὴν σφαλοῦσαν
καὶ ὁ κινδάρην αὖρε τὴν μνημόρια τὴν
Με' αὖρε τὴν ἄρην, καὶ τὴν αὖρε τὴν κινδάρην
ὁ κινδάρην τὴν αὖρε τὴν, καὶ οἱ δύο αὖρε τὴν μαζί.